

af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Jeg vil tillade mig at dykke et Par Diebliske ved Landforholdene, vest for den projekterede Havn. Jeg kan nemlig ikke se rettere end, at naar et saa stort Foretagende som dette skal bringes frem, er der Anledning til allerede ved dets første Fremkomst at have Opmærksomheden henvendt paa alle de ledende Momenter, og at drage Omjerg for, at der ved Planens Gjennemførelse træffes Bestemmelser, der bevirke, at ogsaa det tilstødende Terrain bliver behandlet og benyttet saa godt, som det er muligt. Jeg kan ikke frigjøre mig for den Forestilling, at hele Opmærksomheden, hvad der jo forøvrigt er ganske naturligt, har været henvendt paa selve Frihavnen og Anlægget der, saa at Omgivelserne for den høitærede Indenrigsminister er blevet noget Negligeret. Noget, der i dette Dieblik har høyt mindre Betydning, og jeg vil derfor ogsaa tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke var ønskeligt allerede paa dette Tidspunkt at træffe forskjellige Bestemmelser, som kunne være heldige for disse Omgivelser, og derved ogsaa for det fremtidige Anlæg. Det fremgaar jo af den Plan, som er bleven fordelt til os, — det har uregelmæssigt været ønskeligt at se noget rigtig paa den, da den er saa lille af Format, og den, der har været fremlagt i Læseparet har jo ikke været tydelig tydeligere. — at der skal være en Forbindelse, som gaar igjennem Kastellet fra Frihavnsanlægget ned til Toldboden. Det er jo rimeligt, at der maa være en Forbindelse et eller andet Sted mellem den ny Havn og den gamle, og jeg skal da tillade mig, at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om det ikke vil være heldigt, at en saadan Forbindelse saa vidt muligt, naar den har passeret Kastellet, kommer enten Jønden om eller i alt Fald paa en lidt heldigere Maade var dækket, naar den kom ud fra Kastellet; thi det vilde ellers ganske sikkert være en høit fædelig Dæmning i æsthetisk Henseende, som blev anbragt paa et af de smukkeste Punkter i Kjøbenhavn. Dernæst er det jo temmelig sandsynligt, at der ved den Godsstation, som skal anlægges inde paa Glaciet af Kastellet, bliver stærk Fare for en Afbrydelse i hele det fri Terrain som nu indfattes af Kastellet, og dets Omgivelser og det allerede nu eksisterende An-

læg, som gaar under Navnet Østre Anlæg. Jeg kan ikke se rettere, end at naar Bestræbelserne i den Grad som for Tiden her i Kjøbenhavn gaa ud paa at omdanne Staden til en Storstad, er det jo ogsaa absolut nødvendigt at beholde saadanne gamle Pladser, beholde Gangerne, hvorigennem frisk Luft kan tilføres, og som saadanne ligger i dette Dieblik hele det store Terrain, som fra Kastellet gaar gennem Østre Anlæg over Botanisk Have og Rosenborg Have, det er en temmelig sammenhængende Række ubebygget Grund, og der et derved givet Momenter for en smuk Omgivelse af den Del af Kjøbenhavn, som vil maa gøre alt Muligt for at holde sig uberyørt som muligt. Det er egentlig dette, som jeg gjerne vilde tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at den tilkommende Plan udføres paa en saadan Maade, at ikke hele Terrænet omkring Kastellet bliver ganske afstaaet fra Østre Anlæg, saaledes at det falder i Stumper og Stykker og ikke bliver noget helt og sammenhængende Parti. — Endelig skal jeg tillade mig at gøre nogle Uttringer angaaende Forbindelsen nord ud langs med Frihavnen. Jeg ser ikke rettere, end at, naar en saa stor Institution som en Frihavn skal anlægges her, vil det være nødvendigt at skaffe en stor bred Vej som Afgrænsning af den. Der skal være 2 Indgange til Frihavnen, en sydlig og en nordlig. Det er altsaa Mening, at der langs denne Vej vil blive en meget stor Trafik, og der skal desuden være Jernbane. Jeg kan ikke se Andet, end at den paatænkte Gade, som nu er projekteret til 30 Alen, efter Planen er altsaa lille, og at det vilde være høit ønskeligt, om man allerede nu gjør sig klart, at den maa være af ganske andre Dimensioner. Dermed staar ogsaa i Forbindelse at man ad den Vej, da man dog skal skære igennem op mod Nord, kunde faae et Deponchee fra Langelinie, fra hele den Del af Byen, som dog er saa erendommelig og saa smuk, at jo nærmere man kan holde sig Stranden, jo bedre vil det være. Jeg vil altsaa tillade mig at anmode den høitærede Indenrigsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, at der kunde blive taget lidt Hensyn til Skjønheden, og at man kunde arbejde lidt for at forene det Nyttige med det Behagelige. Jeg har allerede